

Sygn. akt III U 471/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 sierpnia 2018r. w Suwałkach

sprawy **Z. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniem Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 13 listopada 2017 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i do wysokości emerytury (wartości kapitału początkowego) zalicza okres zatrudnienia Z. M. w (...)w O. w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę od 1 stycznia 1979r. do 31 października 1979r.

Sygn. akt III U 471/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 13.11.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz.1383 ze zm.) przyznał Z. M. prawo do emerytury poczynając od 1.10.2017 r. Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie wnioskodawcy do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Świadczenie stanowiło równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, ustalone na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę. Wysokość emerytury wnioskodawcy została ustalona na kwotę 3.669,30 zł brutto. Emerytura podlegała zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Decyzją z 10.11.2017 r. ustalono wartość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r. w wysokości 142 393,79 zł., przy uwzględnieniu 20 lat i 6 miesięcy okresów składkowych. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu od 1.01.1979 r. do 31.10.1979 r. w (...)w O..

Od decyzji z 13.11.2017 r. odwołał się Z. M., kwestionując wartość kapitału początkowego. Wnosił o uwzględnienie przy jego obliczaniu zatrudnienia w (...)od 1.01.1979 r. do 31.10.1979 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

Z. M. (ur.(...)) 23.10.2017 r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę. Skarżoną decyzją organ rentowy wyliczył świadczenie odwołującego jako sumę składek zewidencjonowanych na koncie osoby ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji oraz kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego (240918,17 zł + 531836,31 zł) podzieloną przez średnie dalsze trwanie życia (210,6 miesięcy). Podstawę wymiaru kapitału początkowego organ rentowy obliczył z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1989-1998, ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na poziomie 122,29 %.

Sporny okres dotyczył zatrudnienia odwołującego w (...)w O.od 1.01.1979 r. do 31.10.1979 r. Za ten okres wnioskodawca pozyskał świadectwo pracy, z którego wynikało, iż był zatrudniony na stanowisku kierownika produkcji, na którym otrzymywał wynagrodzenie 7.500 zł. Ponadto wskazano poprzednie miejsce pracy – Wojewódzka (...) w S. (1.09.1977 r. – 31.12.1978 r.) oraz to, że stosunek pracy został rozwiązany w drodze porozumienia między zakładami pracy. Świadectwo zostało sporządzone 28.02.1983 r., opatrzone pieczęcią (...)w O. oraz Prezesa Zarządu (...) O. inż. W. J. (1) – podpis nieczytelny w/z.

Zastrzeżenia organu rentowego sprowadzały się do tego, że świadectwo nie zawiera informacji czy wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę, czy był członkiem spółdzielni, a wówczas należało uzupełnić informację o ilość dni przepracowanych w 1979 r. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł również, że świadectwo pracy jest podpisane w zastępstwie bez wskazania nazwiska i funkcji osoby podpisującej.

Sąd ustalił, że Z. M. w okresie od 1.01.1979 r. do 31.10.1979 r. był zatrudniony w (...)w O. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierownika produkcji. Nie był natomiast członkiem tej spółdzielni. Ustalenia te Sąd poczynił w oparciu o przedłożone dokumenty oraz zeznania świadków. Dowody te potwierdzały wyjaśnienia odwołującego.

Świadek W. J. (1) zatrudniony został w (...)w O. od 19.11.1979 r. i był następcą Z. M., z tym, że pełnił funkcję Prezesa Zarządu (...) i był członkiem tej (...). Jego świadectwo pracy sporządzono również w 1983 r. Zawiera ono adnotację o dniówkach obrachunkowych i obliczonego na tej podstawie wynagrodzenia. Według twierdzeń tego świadka, gdyby Z. M. był członkiem (...), na pewno wzmianka o tym znajdowałaby się w świadectwie pracy.

Świadek W. J. (2) był likwidatorem (...)w S., następnego pracodawcy Z. M., zetknął się z nim w pracy, ale też dysponował dokumentami dotyczącymi jego zatrudnienia w (...) w O.. Dokumenty te przedłożył na potrzeby toczącego się postępowania (koperta k.34) oraz złożył zeznania wyjaśniające ich znaczenie. Wynika z nich, że po ukończeniu studiów wyższych, Z. M. został skierowany na podstawie obowiązującej wówczas ustawy o zatrudnieniu absolwentów szkół wyższych do pracy w (...)w S., z obowiązkiem podjęcia pracy 1.09.1977 r. W listopadzie 1978 r. (...)w O. zwróciła się do Dyrektora (...)w S. o wyrażenie zgody na przejście Z. M. do pracy w (...)na zasadzie porozumienia między zakładami. Wyrażenie zgody zostało poprzedzone decyzją (...)w S. z 13.12.1978 r., orzekającą o rozwiązaniu umowy o pracę z dotychczasowym pracodawcą Z. M. i skierowaniu go do pracy w (...) w O.. Decyzję wydano w oparciu o wskazane wprost przepisy dotyczące zatrudniania absolwentów szkół wyższych. Dodatkowo wskazano, że rozwiązanie umowy o pracę do 1.09.1980 r. może nastąpić jedynie za zgodą Wydziału Zatrudnienia i Spraw Socjalnych. Kolejne pismo (...) w O. datowane 31.10.1979 r. a skierowane do (...)w S. dotyczy wyrażenia zgody na przejście Z. M. do pracy w ramach porozumienia zakładów i wskazuje, że był on zatrudniony na stanowisku kierownika produkcji.

Przedstawione dokumenty są jednoznaczne w swej treści. Dodatkowo o tym, że wnioskodawca był zatrudniony na podstawie stosunku pracy a nie członkostwa w spółdzielni, świadczą zeznania W. J. (2), który wskazywał, że wynagrodzenie jakie otrzymywał Z. M. było w całości dotowane i członkostwo

w spółdzielni było dla wnioskodawcy niekorzystne.

Za okres zatrudnienia w (...) w O. pozyskano również akta osobowe odwołującego, ale są one niekompletne, zawierają w zasadzie tylko zakres jego czynności obowiązujący na stanowisku kierownika produkcji (koperta k.21).

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z treścią art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz.1383 ze zm.) emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Natomiast w myśl art. 25 ust. 1 ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40 a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Spór w sprawie niniejszej sprowadzał się do wyjaśnienia, jaki stosunek prawny łączył odwołującego w okresie od 1.01.1979 r. do 31.10.1979 r. z (...)w O.: umowa o pracę czy zatrudnienie na podstawie członkostwa w (...)Przeprowadzone postępowanie dowodowe, a w szczególności zebrane archiwalne dokumenty, nie pozostawiają wątpliwości, że w spornym okresie Z. M. był zatrudniony w (...)w O. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierownika produkcji, a zatrudnienie było poprzedzone skierowaniem do pracy z obowiązkiem jej podjęcia.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.